

TÍÐINDI

Foreldrini eiga at verða loftað

– Fólk frá Almannaverkinum siga, at síðani kærunevndin kom við niðurstøðuni um, at foreldur ikki eiga at gjalda, verða foreldur ikki kravd eftir hesum gjaldinum fyri kost og logi á Hotel Tórshavn. Men eg má bara lurta eftir, hvat fólk siga. Og tað er mín greiða fatan, at nøkur fáa endurgjald, meðan onnur ikki fáa, sigur Sigrun Wardum, forkvinna í Javna

Eydna Skaale

Sigrun Wardum forkvinna í Javna, hoyrir javnan foreldur at brekaðum og kroniskt sjúkum børnum kæra sína neyð um gjaldið á Hotel Tórshavn, sum verður álagt summum, men ikki øðrum.

Hon vísir á, at foreldrini skulu hava eina vátan frá Almannaverkinum, áðrenn tey fara avstað, sum tey síðani skulu geva starvsfólkinum á Hotel Tórshavn.

– Men hvør hugsar um at seta seg í samband við Almannaverkið, tá nú barnið skal sendast til Danmarkar til viðgerð? Og serliga um tey verða send akutt avstað? Heilsuverkið og Almanna-verkið áttu at syrgt fyri játtanini automatiskt, so foreldrini ikki skulu hugsa

um tað. Tey hava nokk at hugsa um – serliga um tey verða send akutt niður, sigur Sigrun Wardum.

Ókonsekvent

Sigrun vísir á forsorgarlógina, sum sigur, at foreldur ikki eiga at hava eykaútreiðslur av sjúkum ella brekaðum barni. Almannaverkið hevur

víst á, at 150 kr um dagin eru útreiðslur, sum fólk allíkavæl hava, hóast tey eru heima, og sum tey tí eiga at kunna rinda sjálvi.

– Men útreiðslurnar til

húsini minka ikki, hóast tú fert niður. Hevur tú fleiri børn, sum eru eftir heima, skulu tey jú bæði vera heit og mett hvønn dag. So útreiðslurnar minka ikki, hóast eitt av foreldrunum fer niður við einum sjúkum barni, vísir Sigrun á.

Langir dagar á sjúkrahúsinum hava eisini eykaútreiðslur við sær bæði til mat og telefonrokningar heim, og tískil er eingin ivi um, at kostur og uppihald eiga at vera goldin – júst sum kærunevndin eisini vísir á.

Sigrun sigur, at eisini hóast læknin sendir teg avstað, er ikki vist, at játtanin frá Almannaverkinum fylgir við. Hana mugu foreldrini sjálvi tryggja sær. Men tað eru ikki øll foreldur, ið vita av tí. Tey flestu munnu halda,

at skipanin loftar teimum, tá tey fara, og tískil kemur tað dátt við, tá tey vera kravd eftir pengum í Danmark.

– Men tað er givið, at starvsfólkið á Hotel Tórshavn má hava eina játtan, sum vátar, at foreldur at sjúkum børnum ikki skulu gjalda fyri kost og uppihald. Tey kunnu ikki av sínum eintingum bara lova fólk at búgva har ókeypis.

– Trupulleikin er, at okkum manglar heilt greiðar reglur og greiðar manna-gongdir, sum taka ábyrgdina frá foreldrunum. Hetta skuldi verið nakað, sum Heilsuverkið og Almannaverkið ordnaðu uttanum foreldrini, og tað skuldi verið gjørt konsekvent, soleiðis, at tað sama verður galdandi fyri øll.

eydna@sosialurin.fo

Vantandi kunning um rættindi

– Vit møttu eini aðrari føroyskari mammu á Ríkissjúkrahúsinum, og av tilvild segði hon okkum, at vit ikki sjálvi áttu at rinda fyri uppihaldið á Hotel Tórshavn. Hetta var aðru ferð, vit vóru niðri, og hetta var fyrstu ferð, vit hoyrdu nakað um okkara rætt til endurgjald fyri uppihaldið, sigur Eydna Iversen Lindenskov

Eydna Skaale

Tá Eydna Iversen Lindenskov og maðurin, Sámal, vórðu send niður til skurðviðgerð við 2 ára gomlu dótttrini, fingur tey onga kunning um, at tey kundu fáa endurgoldið kost og logi á Hotel Tórshavn.

– Vit fingur ferðaseðlar frá sjúkrahúsinum og fingur kunning um, at vit skuldu búgva á Hotel Tórshavn. Eg hugdi á heimasíðuna hjá Hotel Tórshavn, og har stendur bara, at fylgjarar rinda 150 kr um døgnið. Vit fóru niður 26. oktober og vóru niðri í 10 dagar, meðan dótturin varð skurðviðgjørð og kom seg aftur. Tá vit fóru heim, rindaðu vit rokningina á Hotel Tórshavn. Eg fekk ongantið nakað at vita um, at

foreldur at sjúkum børnum kunnu fáa endurgoldið hesa útreiðsluna, sigur Eydna.

Av tilvild

Knappar triggjar vikur seinni fór Eydna niður aftur við dótttrini – hesuferð til eftirlit, fyri at tryggja, at dótturin kom seg, sum hon skuldi, eftir skurðviðgerðina. Tað var sama mannagongd – tey fingur innkalling og fingur ferðaseðlar frá Landssjúkrahúsinum, men framvegis onga kunning um, at tey áttu at fáa gjaldið á Hotel Tórshavn endurgoldið.

– Inni á Ríkissjúkrahúsinum hittu vit eina aðra føroyska mammu, sum var har við soninum. Vit fullu í prát og púra av tilvild greiddi hon mær frá, at foreldur

ikki eiga at rinda, tá tey eru í sjúkraørindum við børnunum. Hetta var fyrstu ferð, eg hoyrði nakað um hetta, vísir Eydna á.

Tíbetur hevði hon goymt kvittanina frá fyrru vitjanini, og søkti um at fáa endurgjald fyri kostnaðin av uppihaldinum, tá tey komu heimaftur.

– Tá eg søkti, gekk tað skjótt fyri seg. Eina viku seinni hevði eg fingið játtandi svar um, at Almannaverkið skuldi rindað. Pengarnir eru enn ikki komnir á konto, men eg havi so fingið játtandi svar, greiðir Eydna frá.

Samstundis undrast hon tó á, at tey tvær ferðir vórðu send til Danmarkar við sjúka barninum, uttan at nakar greiddi teimum frá, at uppihaldið á Hotel Tórshavn var

ein útreiðsla, tey ikki áttu at rinda sjálvi.

Áttu at fingið boð

– Tað kundi staðið í brævinum, vit fingur frá Landsjúkrahúsum. Tey vita jú, at tað var eitt tvey ára gamalt barn, tey sendu avstað. Tað kundi eisini staðið á heimasíðuni hjá Hotel Tórshavn, ella starvsfólkið har kundi greitt okkum frá tí. Tað kundu verið nógvir mátar, har vit kundu verðið kunnað um, at vit kundu søkja um at fáa meirútreiðslurnar goldnar, tá vit fóru niður í sjúkuørindum við dótttrini, vísir Eydna á.

Hon metir tó, at tað allarbesta hevði verið, um hetta kundi verið ordnað uttanum foreldrini.

– Tá vit vórðu send niður við dótttrini, høvdu vit ríkiligt at hugsa um. Bæði viðvíkjandi skurðviðgerðini, hon skuldi undir, men eisini alt tað praktiska viðvíkjandi ferðini – og ikki minst viðvíkjandi hinum børnunum, sum vóru eftir heima, heldur Eydna.

Hon vísir á, at tá man verður send niður av Heilsuverkinum, so er tað ikki nattúrligt at hugsa, at man skal boða Almannaverkinum frá ella søkja tey um nakað – tað eru jú tvey púra ymisk ráð. Og fært tú tað ikki at vita, er tað torført at finna kunningina um hetta nakrastaðni.

– Eg veit frá øðrum foreldrum, at tað hevur ikki verið eins lætt, sum tað var hjá okkum, at fáa pengarnar

Tað var av tilvild, at Eydna Iversen Lindenskov frætti, at hon og maðurin ikki áttu at rinda fyri upphaldið á Hotel Tórshavn, tá dótturin í oktober skuldi skurðviðgerðast á Ríkissjúkrahúsinum.

Mynd: modellmynd

endurgoldnar. Hjá okkum var størsti trupulleiki vantandi samskipti og vantandi kunning um okkara rættindi, sum foreldur at sjúkum barni.

– Har eru avgjört onkrar mannagongdir, ið áttu at verið endurskoðaðar, so hetta varð gjørt so lætt fyri foreldrini, sum gjørligt, heldur Eydna.

Les svarið frá stjóranum á Almannaverkinum á síðu 12